

De maatgever

Vorige keer heb ik gesproken over het laten gaan van de spil zijn, de maatgever zijn. De maatgever die de dingen benoemd, beoordeeld, de dingen overweegt, de dingen scheidt, de dingen classificeert naar zijn eigen behoefte, zijn eigen wensen. In het zitten, in het mediteren, laten we onszelf als maatgever volledig los. We zijn eenvoudigweg met hoe het moment is. We kunnen dit acceptatie noemen, het accepteren van wat nu is. Maar als we goed kijken naar accepteren, dan plaatsen we toch vaak nog de dingen in dat raamwerk van ons oordeel. Alleen zijn we bereid de dingen die we minder prettig vinden of afkeuren te laten zijn voor wat ze zijn, we accepteren ze. In zekere zin laten we onze wensen even gaan en maken we ze niet actief.

Accepteren is een goed iets. Het is vaak de eerste stap die we kunnen zetten weg van het vastpakken en het wegduwen. Leren zijn met hoe de dingen zijn, ook al benoemen we ze negatief, is goed om te oefenen. En het zal ons helpen. Maar we kunnen verder gaan dan alleen maar accepteren. We kunnen het oordeel vellen over de dingen, over anderen, volledig laten vallen. Met andere woorden: helemaal stil worden. Onszelf als maatgever volledig laten gaan.

En dan is het, zoals een beroemd gedicht in het Zenboeddhisme [‘Vertrouwen in het Hart’](#) zegt: “De Weg [*of het Pad*] is niet moeilijk voor hen die het hebben van een voorkeur of een afkeer volledig loslaten.” De Weg is dan niet moeilijk! Er is die natuurlijke stilte, die natuurlijke vrede, die dan aanwezig is wanneer we niet meer een maatgever zijn. Wanneer er alleen maar dit moment is zoals het is. Dit lichaam zoals het is, je geest zoals die is, de wereld zoals die is. En dat betekent niet dat we apathisch worden of ontkoppeld raken van wat er in de wereld gebeurt. Juist door onszelf als maatgever los te laten, voelen we nog meer en nog intenser de behoefte om dat te doen wat goed is, wat heilzaam is voor onszelf, voor de ander, voor de wereld, en na te laten wat onheilzaam is. Om anderen te helpen dat te doen wat heilzaam is en te laten wat onheilzaam is.

Die wens komt dan niet meer voort uit een ik als maatgever die geconditioneerd is door zijn eigen verleden. Maar die komt voort vanuit een dieper weten, een weten die stil is en zich toch laat horen en voelen. We noemen het in het boeddhisme Wijsheid. De Wijsheid van de Boeddha, de Wijsheid van je eigen Boeddhanatuur.

Dus zit in deze meditatie. Accepteer hoe de dingen zijn en zie dat je die stap nog kan zetten om gewoon het denken over de dingen los te laten: geen oordeel, geen mening, geen verhaal. Het loslaten van jezelf als maatgever. En dan is daar die openheid, die vrede, die stilte. Het eenvoudigweg zijn met hoe de dingen zijn.

* * * * *

*Eerw. Baldwin Schreurs
Woensdag 14 februari 2024*